

T.C.
BAŞBAKANLIK
Kanunlar ve Kararlar Genel Müdürlüğü

Sayı : B.02.0.KKG.0.10/101-20/916

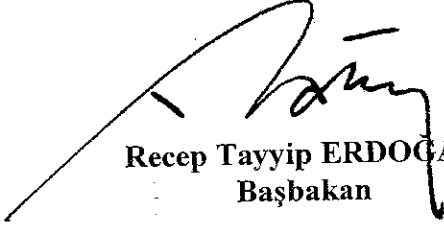
3 / 3 / 2010

Konu : Kanun Tasarısı

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı'na hazırlanan ve Başkanlığımıza arzı Bakanlar Kurulu'na 15/2/2010 tarihinde kararlaştırılan "Maden Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı" ile gerekçesi ilişikte gönderilmiştir.

Gereğini arz ederim.

Recep Tayyip ERDOĞAN
Başbakan

EKİ :
1- Kanun Tasarısı
2- Gerekçe (Genel-Madde)

11 Mart 2010

11 Mart 2010

MİLLET BAŞKANLIĞI	
Tarih	Anayasa İçişleri Gençlik Dışişleri ve Bütçe
Esas No	Sonuçlu Ticaret Kanunu Tabii Kaynaklar Kanunu
Tarih	11 Mart 2010 11/829
Md.	
BASKAN	

GENEL GEREKÇE

Madencilik sektörü, sanayinin temel hammadde ve enerji ihtiyacını karşılamaktadır. Madenlerin ve maden yataklarının kaynak kayıplarını asgari düzeyde tutarak ülkemizdeki yeraltı zenginliklerinin sürdürülebilirlik ilkesi çerçevesinde, planlı ve en verimli bir şekilde zamanında işletilmesi ile sanayinin hammadde gereksinimine cevap verilmesi kalkınmanın temelini oluşturmaktadır.

Madencilik sektöründe yer seçme şansının olmaması, madenlerin oluştukları yerde üretilmesini zorunlu kılmaktadır.

Sürdürülebilir kalkınma kavramında temel hedef, günümüz insanların ve sonraki nesillerin gereksinimleri olan doğal kaynakların israf edilmeksizin, ekonomik, sosyal ve endüstriyel gelişmelerin, insan ve çevre sağlığına uygun şartlarda geliştirilmesidir. Bu çerçevede, ülkemiz kalkınması için çevre ve madencilik faaliyetlerinin iç içe ve birbiri ile uyumlu bir şekilde sürdürülmesi zorunluluğu gözönünde bulundurularak bilinen tedbirlerin yanında teknik ve bilimsel ek tedbirler alınmalı, madencilik faaliyetleri yasaklanıp kısıtlanmamalıdır.

Madencilik sektörü, sanayinin ve ekonominin diğer sektörlerinin ihtiyaç duyduğu temel girdileri sağlar ve bunun paralelinde yeni istihdam imkanları yaratır. Bunu günlük yaşamımızın her aşamasında görmekteyiz. Örneğin, kullandığımız kalem ve kağıttan, bindiğimiz ulaşım araçlarına kadar her türlü araç ve gereçlerde madenler temel girdi olarak tüketilmektedir. Bu nedenle, önemli altyapı yatırımları, çağdaş teknoloji, pazarlama ve finansman yöntemlerinin gelişmesi madencilik sektörü ile paralellik arz eder ve yaygınlaşır. Diğer yandan, madenlerin hammadde olarak kullanılması sonucu ortaya çıkarılan ürünler, ülkelere döviz kazandıran önemli bir kaynaktır. Bu nedenle, bugünün gelişmiş ülkelerinin hemen hepsinde madencilik sektörü, ekonomik kalkınmayı başlatan öncü sektör görevi yüklenmiştir. Bu sektörde meydana gelebilecek bir aksaklık, ekonominin diğer bütün kesimlerini doğrudan veya dolaylı olarak etkiler.

Madencilik sektörünü diğer sektörlerden ayıran önemli özelliklerden bir diğeri ise madenlerin doğada milyonlarca yıl süren bir zaman dilimi içinde doğal olarak ve sınırlı miktarda oluşması ve tükendikten sonra insan eliyle yeniden üretilmemesidir. Madenlerin, yenilenemez olmalarının yanı sıra bulunduğu yerde üretilmesi gibi sektöre özgü bir zorunluluğu bulunmaktadır. Madenlerin üretilmesi için yer seçme tercihi yoktur. Bu özellik madenleri diğer sektörlerden ayıran temel özelliktir. Madenlerin, bu yer seçme tercihinin olmamasından dolayı ya oluştuğu yerden üretilerek ülke yararına sunulması ya da göz ardı edilerek bu temel kaynağın yeraltında kalması gerekir. Hiçbir ülke tarafından doğal kaynaklarının atıl kalmasının tercih edilmeyeceği açıktır.

Bunun yanı sıra, madencilik sektörünün istihdam yoğun bir sektör olması, hizmet ve ana ve yan sanayi sektörlerini teşvik etmesi, bölgesel ve yerel kalkınmayı ön plana çıkararak hem işsizliği önlemesi hem de göçü azaltması ve yeraltından çıkarıldığı anda yüzde yüz katma değer yaratması gibi özellikleri nedeniyle ülke kalkınmasında büyük rol oynamaktadır. Bu nedenlerle, madencilik söz konusu olduğu durumlarda, maden üretimini kısıtlayıcı plan ve politikaların daha esnek bir yaklaşımla oluşturulması ve ayrıca mevzuatlarda yasaklayıcı hükümler yerine gerekli bilimsel ve teknik tedbirlerin alınması suretiyle madencilik faaliyetlerine izin verilmesi gerekmektedir.

Madencilik sektörünün yukarıda belirttiğimiz diğer sektörlerden farklı özellikleri, bu sektörün işleyişi ile ilgili hukuki ve kurumsal yapıyı oluşturan hukuki rejimin farklı ve özgün olmasını gerektirmiştir.

Ayrıca, tüm dünyada olduğu gibi ülkemizde de madenin olduğu yerde üretilmesi zorunluluğunun bulunması ve üretildiği alandaki topografyada değişikliğe sebep olması doğal bir durumdur. Bundan dolayı günümüzde sık sık çevresel eleştirilerle madencilik karşı karşıya gelmektedir.

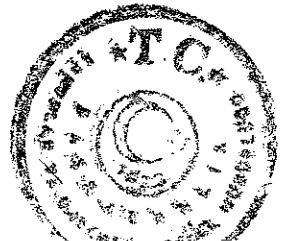
5/6/2004 tarihinde yürürlüğe giren 5177 sayılı Kanunla 3213 sayılı Maden Kanununun bazı maddelerinde değişiklik yapılmıştır. Verilen ruhsat sahalarında yapılacak madencilik faaliyetleri için alınması gereken izinlerle ilgili usul ve esaslar bu Kanun değişikliği paralelinde Madencilik Faaliyetleri İzin Yönetmeliği ile belirlenmiştir.

Anayasa Mahkemesinin 15/1/2009 tarihli ve E. 2004/70, K. 2009/7 sayılı Kararıyla 3213 sayılı Kanunun 7 nci maddesinin birinci ve sekizinci fıkraları ile 10 uncu maddesinin altıncı fıkrası, ilgili hükümlerin yasa düzenlenmesi gerektiği, Bakanlar Kurulu tarafından çıkarılacak yönetmeliğe bırakılmasının Anayasaya aykırı olduğu gerekçesiyle iptal edilmiş, 7 nci maddenin birinci ve 10 uncu maddenin altıncı fıkraları için de iptal hükmünün gerekçeli kararın yayınlanmasından itibaren bir yıl sonra yürürlüğe girmesine karar verilmiş olup, gerekçeli karar 11/6/2009 tarihli ve 27255 sayılı Resmi Gazetede yayımlanmıştır.

Ayrıca, 7 nci maddenin birinci ve 10 uncu maddenin sekizinci fıkrası iptallerinin gerekçeli kararın yayımlanmasından itibaren bir yıl sonra yürürlüğe girecek olmasına rağmen Danıştay Sekizinci Dairesi tarafından verilen 10/2/2009 tarihli ve E. 2008/6285, E. 2007/5795, E. 2007/2125, E. 2007/4417, E. 2007/4435, E. 2007/9827, E. 2005/4198, E. 2007/3930, E. 2008/6288, E. 2008/6286 E. 2007/9828, E. 2008/6287 sayılı kararlarla, 3213 sayılı Kanunun 7 nci maddesinin birinci fıkrasına dayanarak yürürlüğe giren Madencilik Faaliyetleri İzin Yönetmeliğinin yasal dayanağı kalmadığı gerekçesiyle ilgili maddelerinin yürürlüğünün durdurulmasına karar verilmiştir.

Madencilik faaliyetlerinin sürdürülmesi için alınması gereken izinler ile ilgili usul ve esasların belirlendiği Kanun ve Yönetmelik hükümlerinin iptal edilmesi ya da yürütmesinin durdurulması nedeniyle, bazı alanlarda madencilik faaliyetlerinin hangi esaslara göre yürütüleceği ve bu esaslarla ilgili olarak bakanlıklar ve diğer kamu kurumlarının vereceği izinlere dair usul ve esasların neler olduğu konusunda belirsizlik ve yasal boşluk ortaya çıkmıştır. Madencilik faaliyetinin gerçekleştirildiği ormanlık alanlardaki izinler ve işyeri açma ve çalışma ruhsatlarının alınması hususu ile ilgili kamu kurum ve kuruluşlarında oluşan tereddütler nedeniyle bu izinler verilmediğinden, sanayinin temel hammadde girdisini sağlayan madencilik sektörü sıkıntılı bir noktaya gelmiştir. Ortaya çıkan bu yasal boşluğun acilen giderilmesi, Anayasa Mahkemesinin yukarıda anılan kararı gereğince zorunlu bulunmaktadır.

Bu nedenle, Anayasa Mahkemesinin iptal kararında belirtilen gerekçelere uyumlu olacak şekilde 3213 sayılı Maden Kanununun iptal edilen maddeleri ile uygulamada acilen çözüm üretilmesi gereken bazı maddelerinde değişiklik yapılarak mevcut yasal boşluğun giderilmesi ve madencilik faaliyetlerinin etkin bir şekilde devamının sağlanması amacıyla bu Tasarı hazırlanmıştır.

MADDE GEREKÇELERİ

MADDE 1- Madde ile, Anayasa Mahkemesince iptal edilen 3213 sayılı Maden Kanununun 7 nci maddesinin birinci fıkrasında ve yeniden düzenlenen bazı fıkralarında yer alan tanımlar Kanuna eklenerek maddelerin daha anlaşılabilir hale getirilmesi amaçlanmıştır.

MADDE 2- Anayasa Mahkemesi, 5177 sayılı Kanunla değişik 3213 sayılı Maden Kanununun 7 nci maddesinin birinci ve sekizinci fıkralarında yer alan hükümlerin yasada düzenlenmesi gerektiği, Bakanlar Kurulu tarafından çıkarılacak yönetmeliğe bırakılmasının Anayasaya aykırı olduğu gerekçesi ile bu fıkraları iptal etmiştir. Anayasa Mahkemesinin gerekçeleri gözönüne alınarak madencilik faaliyetleri ile ilgili alınması zorunlu izinler bu madde ile yeniden düzenlenmiştir.

Madencilik faaliyetleri ile çevresel konularda üniversitelerde uzman olduğu bilinen kişilerden oluşan bir heyetin bilimsel ve teknik olarak yaptığı değerlendirmeler sonucunda çevresel etkileri alınacak önlemlerle giderilebilecek durumdaki madencilik faaliyetlerine izin verilmesi yönünde genel bir hüküm getirilmiştir. Ayrıca, keyfi uygulamalarla ve alt düzeydeki mevzuat ile madencilik faaliyetlerinin kısıtlanmasının önüne geçilmesi amacıyla getirilebilecek kısıtlamaların ancak kanunlar ile yapılması gerektiği belirtilmiştir. Zaten bu durum, Anayasanın 168 inci maddesinde yer alan; "Bu durumda gerçek ve tüzel kişilerin uyması gereken şartlar ve Devletçe yapılacak gözetim, denetim usul ve esasları ve müeyyideler kanunda gösterilir." hükmüne paralellik arz etmektedir. Bunlarla birlikte madenciliğin bazı kriterler gözönünde bulundurularak özellik arz eden yerlerde yapılmasına Başbakanlık Müsteşarı başkanlığında oluşturulan Kurul tarafından kısıtlamalar getirilebileceği hüküm altına alınmıştır. Ancak, söz konusu kısıtlamalar getirilirken kazanılmış hakların korunmasına özen gösterilmiştir. Ayrıca, madencilik yapılması kanunlarla getirilen kısıtlamalarla yasaklanan alanların Maden İşleri Genel Müdürlüğüne tamamen madencilik kapatılabileceği belirtilmiş, bu alanların herhangi bir nedenle kısıtlama gerekçesinin ortadan kalkması halinde ise tekrar madencilik açık alan haline getirilmesi yönünde düzenleme yapılmıştır.

Bilindiği üzere, ülkemizin özellik arz eden hassas bölgeleri sayısallaştırılmış hali ile henüz tam olarak ortaya konulamamıştır. Hangi bölgede ne tür bir faaliyetin ülke yararına olacağı yönünde arazi planlaması henüz yapılamamıştır. Bu nedenle, madencilik yapılacak alanlarda hassas yörelerden hangisinin bulunduğu bilinmesi ve bu alanların Maden İşleri Genel Müdürlüğü bilgisayar sistemine işlenmesi ve maden ruhsat sahiplerinin bu alana yönelik izin alabiliyor ise alınmasının sağlanması için bir hüküm getirilmiştir. Bununla birlikte bu alanlarda arama ruhsatı verilmeden önce ruhsat sahibinin bu alana yönelik bu izni de alınması gerektiğini bilerek ruhsat alması sağlanmıştır. Bu izni alması için ruhsat sahibine bir yıl süre verilmiş, bu sürede ilgili izni getiren ruhsat sahibi adına arama ruhsatı düzenlenmesi hükmü getirilmiştir. Bu fıkrada sayılan hassas yörelerde daha önceden alınmış maden ruhsatlarının kazanılmış hakları ise ruhsat hukuku devam ettiği sürece korunmuştur.

Orman ve ağaçlandırma alanlarında yapılacak maden arama ve işletme faaliyetleri ile bu faaliyetler için zorunlu ve ruhsat süresine bağlı olarak yapılan altyapı tesisleri ile tesislere orman idaresince izin verilmesi yönünde düzenleme getirilerek Orman Kanununun 16 nci maddesi paralelinde düzenleme yapılmıştır.

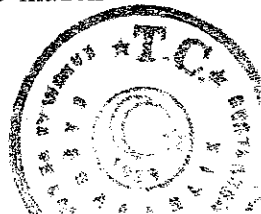
Ayrıca, Avrupa ülkeleri yaklaşık 1200 metre derinliğe kadar sondajlarla ülkelerinin yer altı kaynaklarını tespit ettikleri halde ülkemizde bu oran ancak 100-150 metredir. Görüldüğü gibi madencilik açısından ülkemizin çok az bir kısmı bilinen durumdadır. Bu nedenle, ülkemizin maden aramacılığı açısından daha çok mesafe kat etmesi gerekmektedir. Öte yandan, herhangi bir alanda arama faaliyetleri sonucunda maden tespit edilmesi halinde bu madenin hangi usul ve yöntemler ile hangi şartlara uyularak işletilmesi gündeme gelebilecektir. Diğer yandan, ülkemizde çevre konularında yetkili otorite Çevre ve Orman Bakanlığı olup bu konuda yaptığı en kapsamlı değerlendirme ise ÇED raporu uygulamasıdır. Bu nedenle, yaban hayatı koruma ve geliştirme sahalarında ÇED raporunda belirlenen esaslar dahilinde izin verilmesi yönünde düzenleme getirilmiştir.

Madencilik faaliyetinin yapılacağı alanlar için kazanılmış hakların korunması kaydıyla diğer mevzuatlara göre alınması zorunlu izinler olmadan üretime müsaade edilmediği gibi, diğer kanunlara göre bu alanların yenileri ilan edilmeden önce Genel Müdürlüğün bu alanlar ile ilgili görüşünün alınması zorunluluğu getirilmiş ve kurumlararası iletişim etkin hale getirilerek ileride doğabilecek olumsuzluklar engellenmiştir. Ayrıca, kanunlarla sonradan izin alınması zorunluluğu getirilen alanlarda kanunların öngördüğü yükümlülüklerin yerine getirilmesi zorunluluğu getirilmiş, ancak kazanılmış hakların korunarak faaliyetlerin sürdürülmesi sağlanmıştır.

İçme ve kullanma suyu havzalarında Çevre ve Orman Bakanlığının belirlediği kriterlere uyulmakla birlikte bu havzaların orta mesafeli koruma alanı olan rezervuarın maksimum su seviyesinden itibaren 1000-2000 metre mesafe genişliğindeki şeritte de alıcı ortama hiç kirlilik yaratmayacak şekilde yapılabilecek madencilik faaliyetleri yapılamamaktadır. Bu mesafeler arasındaki şeritte, patlayıcı madde kullanılmaması, alıcı ortama arıtma yapılmadan doğrudan su deşarj edilmemesi şartıyla bilimsel ve teknik olarak çevre ve insan sağlığına zarar vermeyeceği belirlenen maden arama ve işletme faaliyetleri ile altyapı tesislerine izin verilmesi sağlanmıştır.

İşyeri açma ve çalışma ruhsatı, mücavir alanlar dahilinde ise belediyeler, dışında ise il özel idareleri tarafından verilmektedir. Ancak işyeri açma ve çalışma ruhsatları konusunda farklı idarelerde (özellikle belediyelerde) farklı uygulamalar yapılmakta ve işyeri açma ve çalışma ruhsatının verilmiş şeklinde ve zamanında değişik değerlendirmeler yapıldığı gibi, özellikle Danıştayın Madencilik Faaliyetleri İzin Yönetmeliğinin bazı hükümlerinin yürütülmesinin durdurulması hakkındaki kararından sonra işyeri açma ve çalışma ruhsatının düzenlenmesinde bazı idarelerde tereddütler oluşmakta ve işyeri açma ve çalışma ruhsatı verilmemektedir. Bu konuda uygulama birliğine ve standart oluşturmaya ihtiyaç duyulmaktadır. Bu kapsamda maden üretiminin gerçekleştirildiği ocak veya ruhsata bağlı olarak inşa edilen işyeri açma ve çalışma ruhsatı kapsamındaki tesisler için alınması zorunlu olan işyeri açma ve çalışma ruhsatlarının il özel idarelerince verilmesi ve bu ruhsatlardan alınacak harç gelirlerinin de ilgili il özel idaresine verilmesi öngörülerek uygulama birliği sağlanmıştır. Böylece izinler ile ilgili hususlar Kanun kapsamında belirlenerek Anayasa Mahkemesinin gerekçeli kararına paralel bir düzenleme yapılmıştır.

İmar planı bulunmayan alanlardaki madencilik faaliyetleri ve bu faaliyetlere bağlı geçici tesisler ile ilgili hususlar belirlenerek açıklık getirilmiş ve İmar Kanunu ile çelişen problemlerin giderilmesi amaçlanmıştır. Ayrıca, imarsız alanlarda yürütülen madencilik faaliyetleri için gerekli olan geçici tesisler ve bunların müştemilatının ilgili il özel idaresine bildirilmesi zorunluluğu getirilmiş, bu yapıların fen ve sağlık kurallarına uygun ve maden

işletme süresi ile sınırlı olması şartıyla inşaat ve yapı kullanma iznine tabi olmaması sağlanmıştır.

Madencilik faaliyetleri ile kamu yararı niteliği taşıyan yatırımların birbirini engellemesi, maden işletme faaliyetinin yapılamaz hale gelmesi, yatırım için başka alternatif alanların bulunamaması halinde ruhsat sahipleri ve yatırım sahiplerinin durumu belirlenerek hangi durumlarda Genel Müdürlüğün, hangi durumlarda Kurulun karar vereceği, Kurulun yapısı ve çalışma şekli yine Anayasa Mahkemesinin kararına uygun olarak düzenlemiştir.

Ayrıca, özellikle üretim yapılan sahalarda Kanunun 7 nci maddesi kapsamında uygulanan cezalar sonucunda beş yılda üç kez ihlalde bulunanların teminatı irad kaydedilerek ruhsatları iptal edilmekteyken ihlalin üç yıl içerisinde tekrarı halinde ruhsatın iptali öngörülmüştür. Dolayısıyla maden ruhsatlarına getirilen yatırım güvencesi güçlendirilmiştir.

MADDE 3- Anayasa Mahkemesinin gerçek dışı ve yanıltıcı beyanların yönetmelik ile değil kanunla tarif edilmesi kararına uyularak bu beyanların tarifleri yapılmıştır. Ayrıca madencilik faaliyetlerinin gerçekleştirilmesi esnasında teknik nezaretçilere yüklenen denetim ve defter tutma sorumluluğu artırılmış, bu sorumluluk ruhsat sahibi ile belli bir oranda paylaştırılarak sahalardaki madencilik faaliyetlerinin iş güvenliği ve sağlığı açısından gerçekleştirilmesi sağlanmış, üretim ve sevkiyatlarda eksik ve hatalı beyanların önüne geçilip Devletin gelir kaybının önlenmesi, kamulaştırılan alanların amacı dışında kullanılmasının önüne geçilmesi, üretim yöntemlerinin Dünya standartlarına uygun hale getirilmesi, arama ruhsat döneminde izinsiz üretim veya verilen üretim izninden fazla üretimin engellenmesi ve faaliyetleri iş sağlığı ve güvenliği, izinler, teknik nezaretçisiz üretim gibi sebeplerle durdurulmuş olan sahalarda kontrolsüz faaliyetlerin önüne geçilmesi hedeflenmiştir.

MADDE 4- Madenlerin üretimi ve sevkiyatı ile ilgili olarak maddede yanlış algılamalara sebep olan hususlar düzeltilerek daha anlaşılır, uygulanan bazı cezaların oranı da yeniden düzenlenerek daha tahsil edilebilir hale getirilmiştir. Kamu kurum ve kuruluşlarına verilen hammadde üretim izinlerine sahip sahalarda meydana gelebilecek üretim izin alanı dışına taşma ve hammaddenin amacı dışında kullanılması durumlarına ilişkin cezalar ayrıca düzenlenmiştir.

MADDE 5- Arama ruhsat döneminde üretim izni alanı ile işletme ruhsatlı sahalarda üretim faaliyeti sonrası değişen alanın çevre ile uyumlu hale getirilmesi için ilk kez kanun normunda çevre ile uyum teminatı getirilerek bu amaca yönelik doğrudan kaynak oluşturulması öngörülmüştür. Bu teminatın özel kanunlarda belirtilen hükümler hariç o yılki işletme ruhsat harç bedeli kadar olacağı, her yıl Haziran ayı sonuna kadar ilgili emanet hesabına yatırılması gerektiği belirtilmiştir. Maden üretim faaliyeti ile değişen alanın faaliyet süresince ve sonrasında projesine uygun şekilde çevre emniyetinin sağlanarak değişen alanın çevreye uyumlu şekilde ıslah edilerek doğaya yeniden kazandırılması vazgeçilmez olduğundan bu teminatın yatırılmaması halinde idari yaptırım getirilmiştir.

Bu maddede yapılan diğer bir değişiklik ile teminatın bir ay içinde yatırılması gerektiği, idari yaptırım kararının uygulanış şekli ve hangi merciler tarafından tahsil edileceği hususlarına açıklık getirilmiştir.

MADDE 6- Mevcut uygulama, projelerdeki eksikliklerin yapılan bildirimden itibaren üç ay içinde tamamlanması, eksikliklerin verilen sürede tamamlanmaması durumunda teminatların iki katına çıkarılması ve eksiklerin tamamlanması için ikinci üç aylık bir süre

verilmesi ve bu süre sonunda da eksikliklerin tamamlanmaması halinde taleplerin kabul edilmemesi ve teminatların irad kaydedilmesi şeklindedir. Teknik eksiklikleri olmayan ve talebi uygun bulunan sahalarda ruhsat teminat ve harç eksikliği söz konusu olduğunda proje eksikliği kapsamına girmediği değerlendirilmiş olup bu eksikliklerin tamamlanması için üç aylık bir süre öngörülmüştür.

I. Grup (a) bendi madenlerin ruhsat süresi en fazla beş yıl olarak belirlenerek limiti netleştirilmiştir.

Mevcut uygulamalarda işletme ruhsatı alınan sahalarda Kanunun 7 nci maddesi gereği alınması zorunlu izinler için izin başvurularının üç ay içinde yapılmaması durumunda işletme ruhsat teminatı irad kaydedilmekte, daha sonra başvuruya ait belgelerin veya alınan izin belgelerinin Genel Müdürlüğe verilmesi durumunda Hazineye irad kaydedilen işletme ruhsat teminatları iade edilmek zorunda kalmaktadır. İşletme ruhsatının yürürlük tarihinden itibaren diğer kanunlara göre alınması gereken izinlerin alınmaması nedeniyle işletme izinleri düzenlenememekte ve bundan dolayı ruhsat sahalarda atıl bir şekilde bekletilmektedir. Madde ile, İşletme ruhsatı yürürlük tarihinden itibaren üç yıl içinde Kanunun 7 nci maddesine göre alınması gerekli tüm izinlerin alınarak Genel Müdürlüğe verilmemesi durumunda teminatın irad kaydedilerek ruhsatın iptal edileceği hüküm altına alınmıştır.

Yine, mevcut uygulamalarda beş yıllık sürede mücbir sebepler ve beklenmeyen haller dışında üç yıldan fazla üretim yapılmayan ruhsatların teminatları irad kaydedilerek iptal edilmekte olup, bahse konu üretim miktarı için herhangi bir limitin olmaması, bu miktarın tespit edilmesi ve buna istinaden karar verilmesinde sıkıntılara sebep olmaktadır. Bu sıkıntıları ortadan kaldırmak için, karar vermede baz alınacak üretim miktarı belirtilmiştir.

MADDE 7- Ruhsat süresi biten veya iptal edilen işletme ruhsat sahipleri mevcut madde hükmü gereği sahalardaki ocaklarda gerekli emniyet tedbirlerini almak ve çevre ile uyumlu hale getirmek zorundadır. Bu yükümlülüğün yerine getirilmediğinin tespiti halinde, bu işlemlerin gerçekleştirilmesi için altı aylık süre verilmektedir. Mücbir sebepler dışında bu süre içerisinde gerekli tedbirleri almayan ve çevre ile uyumlu hale getirmeyen ruhsat sahibine üç aylık ek bir süre verilmekte, verilen bu sürede de gerekli tedbirler alınmamış ise bu tedbirlerin alınması için ilgili valiliğe bildirilmektedir. Orman idaresi ve il özel idaresi tarafından yukarıda belirtilen emniyet tedbirlerinin alınması ve çevre ile uyum faaliyetleri için yapılan masraflar ise önce mevcut teminatından karşılanmakta ki bu teminatlar yeterli olmadığından ve Kanun gereği yapılan masrafların valilik tarafından 6183 sayılı Kanuna göre ruhsat sahiplerinden tahsil edilmesi uygulamasında da sıkıntılar yaşandığından yapılan masrafların önce ruhsat ve çevre ile uyum teminatından karşılanması, bu teminatların yeterli olmaması durumunda yapılan masrafların 6183 sayılı Kanuna göre tahsil edilmesi öngörülmüştür.

MADDE 8- Maden Tetkik ve Arama Genel Müdürlüğünce arama ruhsatlı sahalarda buluculuk hakkı kazanılan IV. Grup (b) bendi madenler (özellikle kömür) sahalalarının ihtisaslaşmış Devlet kuruluşlarına Bakanlar Kurulu kararı ile arama masrafları karşılığında devredilebilmesi öngörülerek söz konusu madenlerin termik santral ve benzeri önemli projelerin hammaddesini temin etme imkanı getirilmiştir.

Ayrıca herhangi bir sebeple hükümden düşmüş, terk edilmiş veya taksir edilmiş alanlardan Maden Tetkik ve Arama Genel Müdürlüğü tarafından talep edilecek olanlara arama ruhsatı verilerek ülkemiz havza ve kuşak madenciliğinin geliştirilmesi, jeolojik yapının

aydınlatılması ve Maden Tetkik ve Arama Genel Müdürlüğüne ülkemiz madenlerinin aranması ve ortaya çıkarılmasına katkı sağlanması ve kamu yararına uygun yatırımlar için de fırsat verilmesi amaçlanmıştır.

Ayrıca, Bakanlık veya Kurul tarafından ruhsat müracaatlarına kapatılan alanlarda Maden Tetkik ve Arama Genel Müdürlüğüne arama faaliyeti yaptırılması sonucunda bu alanlarda işletilebilecek maden varlığının ortaya çıkarılması sağlanarak bu alanlarda olabilecek madenlerin atıl kalmasının önlenmesi ve madenlerin bulunması halinde de ülke ekonomisine katkı sağlayacak şekilde işletilmesi için düzenleme getirilmiştir.

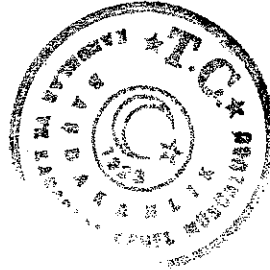
MADDE 9- Madde ile, 3213 sayılı Kanuna iki geçici madde eklenmiştir.

5177 sayılı Kanunla madenler beş grupta ruhsatlandırılırken, 3213 sayılı Kanundan gelen mermer ve maden arama, ön işletme ve işletme ruhsatları da beş gruptan ayrı olarak iki farklı grup olarak hukuklarını sürdürmektedir. Geçici 13 üncü madde ile; ruhsatlardan mermer ruhsatlarının II. Gruba, maden ruhsatlarının ise IV. ve diğer gruplara intibakının yapılması öngörülmüştür. Ayrıca ruhsatlardaki kargaşa ortadan kaldırılarak ruhsatların tamamının gruplara intibakları sağlanmıştır.

5177 sayılı Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten önce verilmiş olan maden ve mermer arama ve ön işletme ruhsatları bazı şartlara uygun olarak 5177 sayılı Kanunla 3213 sayılı Kanun kapsamına alınan madenler için hak sağlamakta olup, geçici 14 üncü madde ile işletme ruhsatları için de şartları belirtilerek ve benzer uygulama getirilerek aynı haklardan faydalanılmasına imkan tanınmış, ayrıca arama, ön işletme ve işletme ruhsatlarının 5177 sayılı Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten önce 3213 sayılı Kanun kapsamına alınmış diğer madenler için de hak sağlamaları hedeflenmiştir.

MADDE 10- Yürürlük maddesidir.

MADDE 11- Yürütme maddesidir.

MADEN KANUNUNDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN TASARISI

MADDE 1- 4/6/1985 tarihli ve 3213 sayılı Maden Kanununun 3 üncü maddesine aşağıdaki tanımlar eklenmiştir.

“Tesis: Madencilik faaliyetleri için zorunlu olan her türlü kırma, eleme, öğütme, kesme ve sayalama tesisleri ile işleme tesisi kapsamında sallantılı masa, jig, konsantratör, flotasyon, liç, kalsinasyon, bioksidasyon ve benzeri cevher hazırlama ve zenginleştirme tesisleri, karıştırma, depolama, stoklama, atık kazanma ve atık bertaraf tesisleri gibi geçici üniteleri.

Altyapı Tesisi: Madencilik faaliyetleri için zorunlu ve temdit dahil ruhsat süresi ile sınırlı olan yol, su, haberleşme, enerji nakil hattı, şantiye binası, yemekhane, atölye, kantar tesisleri, maden stok alanı, pasa döküm alanı, atık barajı, trafo, patlayıcı madde ve müstemilatı deposu gibi geçici yapı ve binaları.

Geçici Tesisler: Maden ruhsatının süresine bağlı olarak yapılan tesis ve altyapı tesisleri.

Kurul: Başbakanlık Müsteşarı başkanlığında oluşturulan ve madencilik faaliyetlerinin kısıtlanacağı alanları belirleyen, maden işletme faaliyetleri ile diğer yatırımların kamu yararı açısından önceliğini ve önemini tespit ederek karar veren kurulu.”

MADDE 2- 3213 sayılı Kanunun 7 nci maddesinin Anayasa Mahkemesince iptal edilen birinci fıkrası aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiş, birinci fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkralar eklenmiş, mevcut dördüncü ve yedinci fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, Anayasa Mahkemesince iptal edilen sekizinci fıkrası aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiş ve bu sekizinci fıkradan sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiş, mevcut dokuzuncu fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve bu dokuzuncu fıkradan sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiş, mevcut onbirinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve ikinci fıkrasında yer alan “bu yönetmelik” ibaresi “ilgili Kanun” şeklinde değiştirilmiştir.

“Bilimsel ve teknik değerlendirmelere göre çevresel etkileri, alınacak önlemlerle giderilebilecek düzeydeki madencilik faaliyetlerine izin verilir. Bu Kanun dışında madencilik faaliyetleri ile ilgili olarak yapılacak her türlü kısıtlama ancak kanun ile düzenlenir. Ancak, maden işletme yöntemi, faaliyetin yapıldığı bölge, madenin cinsi, yapılan yatırımın çevresel etkileri, şehirleşme ve benzeri hususlar dikkate alınarak, ruhsat verilen alanlarda kazanılmış haklar korunmak kaydıyla, yeni verilecek ruhsat alanlarına Kurul tarafından kısıtlama getirilebilir. İlk müracaat veya ihale yolu ile yapılacak ruhsatlandırmalarda müracaatın yapılacağı alanlar diğer kanunlar ile getirilen kısıtlamalar gözönüne alınarak Bakanlıkça ruhsat müracaatına kapatılabilir. Kısıtlama gerekçesi ortadan kalkan alanlar aramalara açılır.

Özel çevre koruma bölgeleri, milli parklar, yaban hayatı koruma ve geliştirme sahaları, muhafaza ormanları, aktüel durumuna veya orman amenajman planına göre yüzde 41 ve üzeri oranında kapalı doğal olarak yetişmiş sedir ve ardıç ormanları, Kıyı Kanununa göre korunması gerekli alanlar, 1 inci derece askeri yasak bölgeler, 1/5000 ölçekli imar planı onaylanmış alanlar, 1 inci derece sit alanları ile madencilik amacı dışında tahsis edilen ve Genel Müdürlük tarafından uygun görüş verilen elektrik santralleri, organize sanayi bölgeleri, petrol, doğalgaz ve jeotermal boru hatları gibi yatırım alanlarına ait koordinatlar ilgili

kurumlar tarafından Genel Müdürlüğe bildirim yapılmasını müteakip bilgi işlem kayıtlarına işlenir.

Bu alanlara yapılan ruhsat müracaatlarının hak sağlaması halinde onbeş gün içinde harç ve teminatın yatırılmasından sonra bu alanlara ilişkin ilgili kurumlardan izin alınması için müracaat sahibine bir yıl süre verilir. Bu süre içinde izin alınması durumunda ruhsat düzenlenir, izin alınamaması halinde müracaat reddedilir. Müracaat alanının bir kısmının bahse konu alanlarla çakışması halinde, çakışan alan dışındaki serbest alana ilişkin olarak onbeş günlük süre içinde harç ve teminatla birlikte müracaatta bulunulması halinde ruhsat düzenlenir. Aksi halde tüm müracaat alanı bu süre sonunda müracaatlara açık hale gelir.

Orman sayılan alanlarda yapılacak maden arama ve işletme faaliyetleri ile bu faaliyetler için zorunlu ve ruhsat süresine bağlı olarak yapılan geçici tesislere orman idaresince izin verilir.

Yaban hayatı koruma ve geliştirme sahalarında maden arama ve işletme faaliyetlerine çevresel etki değerlendirme raporunda belirlenen esaslar dahilinde izin verilir. Alınan izinler ruhsat hukuku sonuna kadar devam eder.

Madencilik faaliyeti yapılan alanların, izne tabi alan olmaları halinde, ilgili olduğu kanun hükümlerine göre gerekli izinlerin alınması zorunludur. Ancak, Genel Müdürlükçe işletme ruhsatı verildikten sonra, işletme ruhsat alanının diğer kanunlara göre izne tabi alan haline gelmesi durumunda ilgili kanunların öngördüğü yükümlülüklerin yerine getirilmesi suretiyle kazanılmış haklar korunarak faaliyetler sürdürülür. Diğer kanunlara göre izin alınması gerekli alanlar ilan edilmeden önce Genel Müdürlüğün görüşü alınır.

Kazanılmış haklar korunmak kaydıyla içme ve kullanma suyu rezervuarının maksimum su seviyesinden itibaren 1000-2000 metre mesafe genişliğindeki şeritte, patlayıcı madde kullanılmaması, alıcı ortama arıtma yapılmadan doğrudan su deşarj edilmemesi şartıyla çevre ve insan sağlığına zarar vermeyeceği bilimsel ve teknik olarak belirlenen maden arama ve işletme faaliyetleri ile altyapı tesislerine izin verilir.

Maden üretim faaliyetleri ile bu faaliyetlere dayalı ruhsat sahasındaki tesisler için işyeri açma ve çalışma ruhsatları il özel idareleri tarafından verilir. Bu ruhsatların verilmesi sırasında 2464 sayılı Belediye Gelirleri Kanunu hükümlerine göre belediyelerin tahsil ettiği işyeri açma izni harcı il özel idaresi tarafından tahsil edilir.”

“İmar alanları içinde kalan madencilik faaliyetleri, ilgili yerel merciden izin alınarak yapılır. Ruhsat alındıktan sonra imar alanları içine alınan maden sahalarına bu hüküm uygulanmaz. İmar planı bulunmayan alanlarda yapılan veya yapılacak olan madencilik faaliyetleri ile bu faaliyetlere bağlı geçici tesisler ve bunların müstemilatı için imar planı yapılmaz. İşletme ruhsatları çevre düzeni ve imar planları notuna işlenir. İmarsız alanlarda yürütülen madencilik faaliyetleri için gerekli olan geçici tesisler ve bunların müstemilatı, inşaat ve yapı kullanma iznine tabi değildir. Ancak, yapıların fen ve sağlık kurallarına uygun olması ve ilgili il özel idaresine bildirilmesi zorunludur. İmarsız alanlarda yürütülen madencilik faaliyetleri için gerekli olan geçici tesisler ve bunların müstemilatı niteliğindeki yapıların, ruhsat sahibi tarafından madencilik faaliyetinin sonlandırılmasını müteakip bir yıl içinde kaldırılması, bunlardan çevresel etki değerlendirmesi olumlu kararı alınmış olanların, çevresel etki değerlendirmesi raporunda belirtildiği şekli ile süresinde yerinden kaldırılması veya çevre ile uyumlu hale getirilmesi zorunludur. Ruhsat sahibinin bu yükümlülüklerini

yerine getirmemesi halinde, çevre ve insan sağlığı bakımından sorumlulukları devam eder. Ruhsat sahibi tarafından yapılması gereken işlemler valilik veya ilgili idare tarafından yerine getirilerek yapılan masraflar 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun hükümlerine göre tahsil edilir.”

“Madencilik faaliyetleri ile Devlet ve il yolları, otoyollar, demir yolları, havaalanı, liman, baraj, enerji tesisleri, petrol, doğalgaz, jeotermal boru hatları, su isale hatları gibi kamu yararı niteliği taşıyan yatırımların birbirlerini engellemesi, maden işletme faaliyetinin yapılamaz hale gelmesi, yatırım için başka alternatif alanların bulunamaması durumunda, madencilik faaliyeti ve yatırım ile ilgili karar, Kurul tarafından verilir.

Kurul, Başbakanlık Müsteşarı başkanlığında, Bakanlık Müsteşarı, Devlet Planlama Teşkilatı Müsteşarı, yatırım kararına onay veren kurumun bağlı veya ilgili olduğu bakanlık müsteşarı veya ilişkili kurum ise kurum başkanı ve Maden İşleri Genel Müdürü olmak üzere beş kişiden oluşur. Ancak, yatırımcı kuruluşun Bakanlığa bağlı veya ilgili bir kurum olması halinde bağlı veya ilgili kurumun en üst amiri Kurula katılır. Kurul, Başkanın daveti üzerine üye tamsayısının salt çoğunluğu ile toplanır ve kararlarını üye tamsayısının salt çoğunluğu ile alır. Oylarda eşitlik halinde Başkanın oyu yönünde karar alınmış sayılır. Muhalif olan Kurul üyeleri gerekçelerini karar tutanağına yazdırmakla yükümlüdür. Kurul tarafından alınan karar, kamu yararı kararı yerine geçer. Kurulun sekreteryası, Genel Müdürlük tarafından yürütülür. Kurul tarafından gerek görülmesi halinde toplantılara yatırım ve ruhsat sahibinin katılımı sağlanır.

Herhangi bir yatırım yapılmamış I. Grup madenler, mıcır, kaba inşaat, baraj, gölet, liman, yol gibi yapılarda kullanılan her türlü yapı hammaddeleri için verilen ruhsatlar ile görünür rezervi belirlenmemiş diğer grup maden ruhsat sahaları ile çakışan aynı yerdeki diğer yatırımlara Genel Müdürlükçe izin verilir. Ruhsatlı sahalarda görünür rezervi belirlemek üzere yapılan sondaj, kuyu, galeri, desandre gibi işler için yapılan yatırımların ve maden varlığının belgelenmesi durumunda - diğer yatırımların madencilik faaliyetlerini engellemeyeceğine Genel Müdürlükçe karar verilmesi halinde diğer yatırım için izin verilir. Bu alanlarda ruhsat sahibi tarafından yapılmış bir yatırımı etkileyen bir husus var ise bu alanla ilgili karar Kurul tarafından verilir. İşletme ruhsat alanı içerisinde ancak işletme izni veya görünür rezerv alanı dışındaki bir alanda diğer yatırımlara Genel Müdürlükçe izin verilebilir. Yatırımın işletme izni veya görünür rezerv alanı ile çakışması durumunda, Kurul tarafından karar verilir.

Kurul tarafından verilecek kararlarda; görünür rezerv alanı ile diğer yatırımın çakışması halinde öncelikle madenin makul bir sürede üretilebilme imkanının olup olmadığı, ara ve uç ürüne yönelik madencilige dayalı sanayi tesislerinin hammadde ihtiyacını karşılayan ruhsatlı sahalarda, tesisin hammadde ihtiyacını karşılayacak şekilde alternatif alanların bulunup bulunmadığı dikkate alınarak değerlendirme yapılır.

Kurul tarafından gerekli görülmesi halinde hazırlatılan rapor, danışmanlık ücretleri, yolluk, gündelik ve benzeri tüm harcamalar yatırımcı tarafından karşılanır. Ayrıca yatırımlar nedeniyle Kurul kararı ile faaliyeti kısıtlanan maden işletmecisinin yatırım giderleri, lehine karar verilen tarafça tazmin edilir.”

“Çevresel etki değerlendirmesi ile ilgili karar, işyeri açma ve çalışma ruhsatı ve mülkiyet izni olmadan ve onikinci fıkraya aykırı faaliyette bulunulduğunun tespiti halinde ruhsat teminatı irad kaydedilerek bu alandaki faaliyet durdurulur. Bu ihlallerin üç yıl içinde üç kez yapıldığının tespiti halinde ise teminat irad kaydedilerek ruhsat iptal edilir.”

MADDE 3- 3213 sayılı Kanunun 10 uncu maddesinin dördüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, dördüncü fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiş, Anayasa Mahkemesince iptal edilen altıncı fıkrası aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiş ve mevcut beşinci fıkrasında yer alan “Beş” ibaresi “Üç” şeklinde değiştirilmiştir.

“Gerçek dışı veya yanıltıcı beyanda bulunmak suretiyle bu Kanun hükümlerinin uygulanmasını engelleyen ve haksız surette hak iktisabına sebep olan teknik elemanlar uyarılır. Gerçek dışı veya yanıltıcı beyanların beş yıl içinde tekrarı halinde teknik elemanların bu Kanun gereğince yapacakları beyanlar bir yıl süreyle geçersiz sayılır. Fiilin her tekrarında hak mahrumiyeti uygulamasına devam edilir. Uygulanan uyarı ve hak mahrumiyeti, teknik elemanın bağlı bulunduğu mesleki teşekküle bildirilir.

Teknik nezaretçinin atandığı ruhsat sahasındaki faaliyetleri düzenli bir şekilde denetleyerek tespit ve önerilerini teknik nezaretçi defterine kaydetmesi zorunludur. Aksi takdirde teknik nezaretçi uyarılır. İkinci kez aynı ruhsat ile ilgili olarak bu yükümlülüklerin yerine getirilmemesi durumunda teknik nezaretçi hakkında dördüncü fıkra hükümleri uygulanır. Teknik nezaretçi defterini, teknik nezaretçi ile ruhsat sahibi veya vekili imzalar. Defterin ibraz edilmemesi veya düzenli tutulmaması halinde, ruhsat sahibine on yıl süreli işletme ruhsatları için belirlenen yıllık işletme ruhsat harcı tutarında idari para cezası uygulanır.”

“Bu Kanuna göre;

- a) Ruhsatın ait olduğu grup dışında, üretim hakkı olmayan diğer grup madenin üretilip sevk edilmesi,
 - b) Arama ruhsat döneminde izinsiz üretim veya verilen üretim izninden fazla üretim ve satış yapılması,
 - c) Ruhsat sahibinin kamulaştırılan alanı kamulaştırma amacı dışında kullanması,
 - d) Galeri atımı yöntemi ile patlatma yapılması,
 - e) Genel Müdürlükçe faaliyeti durdurulan sahalarda üretim faaliyetinde bulunulması,
 - f) Ruhsat sahasında yapılan üretimlerin beyan edilmemesi,
- haksız yere hak iktisabı sayılır. Haksız yere hak iktisabına imkan veren bu hususlarla ilgili yapılmış beyanlar da gerçek dışı ve yanıltıcı beyanlar olarak kabul edilir.”

MADDE 4- 3213 sayılı Kanunun 12 nci maddesinin üçüncü ve beşinci fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, dördüncü ve beşinci fıkralardan sonra gelmek üzere sırasıyla aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

“Ruhsat sahibi tarafından sevk fişi olmaksızın maden sevk edildiğinin Genel Müdürlük, mülki idare amirlikleri veya il özel idareleri tarafından tespit edilmesi halinde, söz konusu madenin ocak başı satış bedelinin iki katı tutarında idari para cezası verilir.”

“Ruhsatı olmadan veya ruhsat grubu dışında üretim yapıldığının tespiti halinde faaliyetler durdurularak üretilen madene mülki idare amirliklerince el konulur. Bu fiili işleyen kişilere, bu fıkra kapsamında üretilmiş olup el konulan ve el konulma imkânı ortadan kalkmış olan tüm madenin, ocak başı satış bedelinin iki katı tutarında idari para cezası uygulanır. El

konulan madenler, mülki idare amirliklerince satılarak bedeli il özel idaresi hesabına aktarılır.”

“Hammadde üretim izni olmadan üretim yapıldığının tespit edilmesi halinde faaliyetler durdurulur. Bu alanda üretilen hammadde için faaliyeti gerçekleştirene ocak başı satış bedeli kadar idari para cezası uygulanır. Hammadde üretim izin alanından üretilen hammaddenin projede belirtilen amaç dışında kullanıldığının tespit edilmesi halinde, faaliyeti gerçekleştirene amaç dışı kullanılan hammaddenin ocak başı satış bedelinin iki katı tutarında idari para cezası verilir. Yapılan üretimin projede belirtilen amaç dışında kullanımının ikinci kez tespiti halinde hammaddenin ocak başı satış bedelinin iki katı tutarında idari para cezası uygulanarak izin iptal edilir.”

“Ruhsatlı, ancak üretim veya işletme izni olmadan aynı grupta üretim yapıldığının tespiti halinde, üretim faaliyetleri durdurularak teminat irad kaydedilir.”

MADDE 5- 3213 sayılı Kanununun 13 üncü maddesinin birinci, beşinci, altıncı ve yedinci fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Ruhsatların verilmesi için harç ve teminatın yatırılması zorunludur. Ruhsat teminatı, ruhsat aşamasına ve ruhsat süresine bağlı olarak hektar başına yıllık ruhsat harcının binde 3’üdür. Bu oranı yüzde 50’si oranında artırmaya veya aynı oranda eksiltmeye Bakanlar Kurulu yetkilidir. Teminat, ruhsat aşamasına ve ruhsat süresine bağlı olarak her yıl Maliye Bakanlığınca belirlenen yıllık ruhsat harcından az olamaz. Arama dönemi üretim izni ve işletme ruhsatları için çevre ile uyum teminatı alınır. Bu teminat, özel kanunlarında belirtilen hükümler hariç yıllık işletme ruhsat harç bedeli kadar her yıl Haziran ayının son günü mesai saati bitimine kadar yatırılır. Bu teminatın süresi sonuna kadar yatırılmaması halinde ruhsat teminatı irad kaydedilir.”

“Teminatlar, bir ay içinde muhasebe birimi emanet hesabına aktarılmak üzere Bakanlığın belirlediği bankada açılacak teminat hesabına yatırılır. Bu Kanuna göre irad kaydedilen teminatlar genel bütçeye gelir kaydedilir.

I. Grup (a) bendi madenlerin ruhsat harçları ve teminatları ile irad kaydedilen teminatlar il özel idaresi hesabına yatırılır.

Bakanlık, mülki idare amirlikleri ve il özel idareleri tarafından bu Kanuna göre verilen idarî para cezaları 5326 sayılı Kabahatler Kanununa göre tahsil edilir. Tahakkuk eden ve ödenmeyen Devlet hakları ile ruhsat harçları 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun hükümlerine göre takip ve tahsil edilmek üzere ilgili tahsil dairesine bildirilir.”

MADDE 6- 3213 sayılı Kanununun 24 üncü maddesinin ikinci, onbirinci ve onikinci fıkraları aşağıdaki şekilde ve üçüncü fıkrasının birinci cümlesinde yer alan “en az” ibaresi “en fazla” şeklinde değiştirilmiştir.

“Projelerdeki eksiklikler, yapılan bildirimden itibaren üç ay içinde tamamlanır. Eksikliklerini verilen sürede tamamlamayanların teminatları iki katına çıkarılır ve süre üç ay daha uzatılır. Bu süre sonunda eksikliklerini tamamlamayanların talepleri kabul edilmez ve teminatları irad kaydedilir. Uygun bulunan işletme ruhsat talepleri için, ruhsat harçları, teminatı ve çevre ile uyum teminatının üç ay içerisinde tamamlanması hususu talep sahibine

tebliğ edilir. Bu sürede eksikliklerini tamamlamayanların talepleri reddedilerek mevcut teminatı irad kaydedilir.”

“Bu Kanunun 7 nci maddesine göre gerekli izinlerin alınmasından itibaren işletme izni verilir. Bu iznin verildiği tarihten itibaren bir yıllık süre içinde ruhsat sahibi madeni işletmeye almak zorundadır. Bu sürede işletmeye alınmayan ruhsat sahalarında, çalışılmayan her yıl için, projede belirtilen üretim miktarının yüzde 10’u üzerinden Devlet hakkı alınır. Ruhsat sahibince, işletme ruhsatı yürürlük tarihinden itibaren üç yıl içinde bu Kanunun 7 nci maddesine göre alınması gerekli olan çevresel etki değerlendirmesi kararı, mülkiyet izni, işyeri açma ve çalışma ruhsatı ile Genel Müdürlüğün kayıtlarına işlenmiş alanlar ile ilgili diğer izinlerin alınarak Genel Müdürlüğe verilmesini müteakip işletme izni düzenlenir. Yükümlülükleri yerine getirilmeyen ruhsatların teminatı irad kaydedilerek ruhsat iptal edilir. Ancak kamu kurumlarınca işletilen bor tuzu ve Ereğli Kömür Havzasındaki taşkömürü ruhsatları için bu hüküm uygulanmaz.

Beş yıllık sürede mücbir sebepler ve beklenmeyen haller dışında üç yıldan fazla üretim yapılmayan ruhsatlar, teminatları irad kaydedilerek iptal edilir. Bu üç yıllık süre içerisinde yapılan toplam üretimin projede beyan edilen bir yıllık üretim miktarının yüzde 10’undan az olması halinde de bu hüküm uygulanır.”

MADDE 7- 3213 sayılı Kanunun 32 nci maddesinin dördüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Mücbir sebepler dışında bu süre içerisinde yukarıdaki tedbirleri almayan ruhsat sahibine üç aylık ek süre verilir. Verilen bu sürede de gerekli tedbirler alınmamış ise tedbir alınana kadar sorumluluk ruhsat sahibinin olması şartıyla, bu durum valiliğe bildirilir. Gerekli çevre ile uyum çalışması ve tedbirler orman arazilerinde ilgili orman idaresi, diğer alanlarda il özel idareleri tarafından yerine getirilir. Orman idaresi veya il özel idaresi tarafından yapılan masraflar ruhsat ve çevre ile uyum teminatından karşılanır. Teminatların yeterli olmaması durumunda yapılan masraflar 6183 sayılı Kanuna göre ruhsat sahiplerinden tahsil edilir.”

MADDE 8- 3213 sayılı Kanunun 47 nci maddesinin üçüncü fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

“Maden Tetkik ve Arama Genel Müdürlüğü tarafından buluculuk hakkı kazanılan IV. Grup (b) bendi maden ruhsat sahaları, arama masrafları karşılığında ihtisaslaşmış Devlet kuruluşlarına Bakanlar Kurulu kararı ile devredilebilir. Devir aşamasında bu Kanunun 17 nci maddesinde belirtilen süreler bu kararların uygulanması esnasında aranmaz. Maden Tetkik ve Arama Genel Müdürlüğü tarafından Genel Müdürlüğe iade edilen veya bu fıkranın yürürlüğe girdiği tarihten önce iade edilmiş olup ihalesi yapılmayan sahalar talep edilmesi halinde Maden Tetkik ve Arama Genel Müdürlüğüne iade edilir.

Herhangi bir sebeple hükümden düşmüş, terk edilmiş veya taksir edilmiş alanlarda havza ve kuşak madencilikini geliştirmek ve jeolojik yapıyı aydınlatmak için Bakan onayı ile Maden Tetkik ve Arama Genel Müdürlüğüne arama ruhsatı verilir.

Bakanlık veya Kurul tarafından ruhsat müracaatlarına kapatılan alanlarda Bakanlıkça gerekli görüldüğü takdirde, Maden Tetkik ve Arama Genel Müdürlüğüne arama faaliyeti yaptırılabilir. Bu alanlarda işletilebilecek maden varlığının belirlenmesi halinde bu

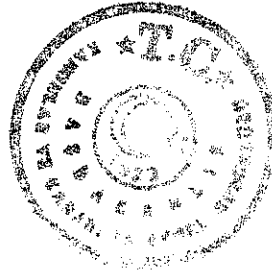

madenlerin işletilmesi için Bakanlar Kurulu kararı ile Genel Müdürlük tarafından ihale edilerek ruhsatlandırma yapılır.”

MADDE 9- 3213 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici maddeler eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 13- Mermer arama, ön işletme ve işletme ruhsatlarına II. Grup ruhsat düzenlenir. Maden arama ruhsatları, işletme projesi verilen maden grubunda, maden işletme ruhsatları ise işletme izninin bulunduğu grupta ruhsatlandırılır. Farklı gruplarda işletme iznine sahip işletme ruhsatları için bu gruplardan birine ruhsat düzenlenerek izni olan diğer gruplara kapalı hale getirilir.

GEÇİCİ MADDE 14- 5177 sayılı Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten önce verilmiş olan ruhsatın talep edilen ruhsat grubu alanına taksir edilmesi, talep edilen alanda aynı gruba ait başka bir ruhsat bulunmaması ve aynı alan içinde öncelik hakkı olan diğer grup ruhsat alanlarındaki faaliyetlere engel olmaması şartı ile bu Kanun kapsamına alınan madenler için arama, ön işletme ve işletme ruhsatları hakkı sağlar. Mermer ruhsatları II. Grup madenler, maden ruhsatları ise I (b), III., IV. ve V. Grup madenlerden birine hak sağlar.”

T/ 11

MADDE 10- Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 11- Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

Eki

RECEP TAYYİP ERDOĞAN
BAŞBAKAN

 C. ÇİÇEK Devlet Bak. ve Başb. Yrd.	 B. ARINÇ Devlet Bak. ve Başb. Yrd.	 A. BABACAN Devlet Bak. ve Başb. Yrd.	 M. A. DİN Devlet Bakanı
 H. YAĞIZCI Devlet Bakanı	 F. N. ÖZAK Devlet Bakanı V.	 M. Z. ÇAĞLAYAN Devlet Bakanı	 F. ÇELİK Devlet Bakanı
 E. BAĞIŞ Devlet Bakanı	 S. A. KAVAF Devlet Bakanı	 C. YILMAZ Devlet Bakanı	 S. ERGİN Adalet Bakanı
 E. GÜNAY Millî Savunma Bakanı V.	 B. ATALAY İçişleri Bakanı	 E. BAĞIŞ A. DAVULIOĞLU Dışişleri Bakanı V.	 M. SİMŞEK Maliye Bakanı
 N. ÇUBUKÇU Millî Eğitim Bakanı	 M. ÖZGEN Bayındırlık ve İskan Bakanı	 R. AKDAĞ Sağlık Bakanı	 B. YILDIRIM Ulaştırma Bakanı
 M. MEKER Tarım ve Köylüleri Bakanı	 Ö. DİNÇER Çalışma ve Sos. Güv. Bakanı	 N. ERGÜN Sanayi ve Ticaret Bakanı	 T. YILDIZ En. ve Tab. Kay. Bakanı
 E. GÜNAY Kültür ve Turizm Bakanı	 V. ERGÜLU Çevre ve Orman Bakanı		

Dosya No.

101- 20
189